

Af *Axel Ivan Pedersen* til handelsministeren:

„Agter ministeren at foretage noget for, at bestemmelsen i § 29, stk. 4, i lov om restaurations- og hotelvirksomhed følges op af indehavere af de pågældende virksomheder?“

Axel Ivan Pedersen: I den paragraf, som mit spørgsmål henviser til, står følgende i stk. 4:

„I restaurationer, hvor der serveres stærke drikke, har bevillingshaveren pligt til at drage omsorg for, at der også er mulighed for at få serveret andre drikke, og at dette fremgår af prislister eller vinkort, såfremt sådanne anvendes.“

Der ligger i dette ordvalg en klar tilkendegivelse af, at restaurations- og hotelgæster frit skal kunne vælge mellem alkoholholdige og alkoholfrie vine eller drikkevarer. Der findes i dag flere afalkoholiserede vine, såvel hvidvine som rødvine, og da en sodavand, selv om den er rød, ikke er et tilfredsstillende alternativ til vinen på et festligt middagsbord, bør den gældende bestemmelse af hensyn til mennesker med alkoholproblemer og ikke mindst af hensyn til motorførere føres ud i livet i vidt omfang. Ved servering af disse alkoholfrie vine skiller den motorførende eller andre sig ikke ud fra de øvrige i selskabet, de deltager i, hvilket man måske ville vægre sig ved.

Jeg nærer ingen tvivl om, at en valgfrihed på dette område også i det private selskabsliv vil blive et værdifuldt indslag i trafikikkerheden og et led i den personlige frihed til selv at bestemme, hvad man vil konsumere. Jeg vil derfor spændt afvente, hvad handelsministeren agter at foretage sig for at få loven efterlevet.

Handelsministeren (Erling Jensen): Det er nok en lidt udvidet fortolkning af lovens tekst og bemærkningerne til loven, når hr. Axel Ivan Pedersen bruger udtrykket, at man „frit skal kunne vælge“. Som hr. Axel Ivan Pedersen også selv nævnte, står der i selve lovteksten: „at der også er mulighed for at få serveret andre drikke“, og deri ligger, at der skal være alternative muligheder, men der ligger ikke deri, at alle tænkelige alkoholfrie drikke skal være til stede, hvis dette f. eks. erhvervsmæssigt måtte være

urimeligt på grund af omsætning og varelager i øvrigt.

Bestemmelsen, som den nu lyder, fandtes ikke i den gamle beværterlov, som blev optaget i den ny lov om restaurations- og hotelvirksomhed i 1970. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at den pågældende bestemmelse er motiveret af hensynet til det ønskelige i, at der ikke i disse restauranter skal være en faktisk tvang til at nyde stærke drikke. Dette synspunkt kan jeg ligesom hr. Axel Ivan Pedersen fuldt ud tilslutte mig.

Det er mit indtryk, at hr. Axel Ivan Pedersen med sit spørgsmål mener, at bestemmelsen i restaurationslovens § 29, stk. 4, måske ikke i tilstrækkeligt omfang overholdes i praksis. Handelsministeriet har gjort en indsats for at sikre overholdelsen af bestemmelsen. I det cirkulære af 6. april 1970, som blev udsendt til kommunalbestyrelserne og politimestrene for at orientere dem om den ny restaurationslov, peger vi udtrykkeligt på, at en bevillingshaver har pligt til at skabe mulighed for servering af afholdsdrikke, og at dette skal fremgå af prislister og vinkort, såfremt sådanne anvendes. Vi har altså herved indskærpet de lokale myndigheder restaurationslovens bestemmelse.

Siden bestemmelsen trådte i kraft for godt og vel 2 år siden, har den kun givet anledning til en enkelt henvendelse til handelsministeriet. Ministeriet udtalte som svar herpå, at bestemmelsen ikke kan anses for opfyldt, når der i en virksomhed ikke er mulighed for at vælge mellem forskellige alkoholfrie drikke. Jeg synes derfor ikke rigtig, at ministeriet har grundlag for at indskærpe bestemmelsen, men skulle der senere vise sig at være behov derfor, vil jeg gerne på ny overveje spørgsmålet. Det vil i denne forbindelse være nyttigt, om den enkelte restaurationsgæst, som støder på overtrædelse af bestemmelsen, vil reagere, og vi vil i handelsministeriet endog meget gerne orienteres om sådanne konkrete overtrædelser.

Axel Ivan Pedersen: Jeg takker handelsministeren for det svar, han har givet mig. Men jeg vil gerne sige, at når det drejer sig om fortolkningen af bestemmelsen, kan jeg kun henvise til den diskussion, der fandt sted i det lovudvalg, der forberedte denne